

Könyvismertetés

Cízek—Kratochvíl—Peřina: Přeměny Monokultur (Monokultúrák átalakítása). Praha, 1959. B. Maran akadémikus előszavával három gyakorlati szakember a mi számunkra is értékes tanulságokat magában foglaló kötetben dolgozta fel a monokultúrák átalakításának problémáit. Különösen az általános rész az, mi számunkra is jelentős, bár a speciális részben, ahol az erdeifenyő monokultúrák és külön a lucfenyő monokultúrák átalakításának problémáival foglalkoznak a szerzők, ugyancsak találunk a magyar erdőgazdálkodásban is használható útbaigazításokat. Az első, általános részben rövid áttekintést kapunk a csehszlovákiai monokultúrák keletkezéséről, majd a monokultúrák kedvezőtlen tulajdonságait vizsgálják, külön a talajleromlást, az erdő vízháztartásának egyre rosszabbodó viszonyait és a szélkárokat, hónyomást és egyéb erdőkárokat megnövekedését. Elvi szempontból igen jelentős az a fejezet, amely a monokultúrák átalakításának gazdasági problémáit elemzi. Részben a bővített szocialista újratermelés, részben a faipari igények oldaláról világítják meg a szerzők a kérdést. Megállapítják az átalakítások sürgősségi sorrendje kialakításának alapelveit, majd a kivitelezés tervszerű rendjének gazdasági tényezőit sorakoztatják fel. A legfontosabb fejezet az állományátalakítások technikáját tárgyalja: a biológiai alapokat, az ökotípusok szerepét, a talajviszonyok meghatározó szempontjait, a kísérő fafajok fontosságát az újonnan kialakítandó elegyarány megtervezésénél és legfőképpen az új főállomány kialakításának gyakorlati alapjait. A kötet második részében a termőhelyi adottságok szerinti csoportosításban azután a szerzők részletesen számolnak be a csehszlovák erdőgazdaságban jelenleg folyamatban levő, illetve közvetlenül tervbevetett ilyen jellegű állományátalakításokról.

(ákos)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Egyesületünk helyi csoportjainál a nyár folyamán megélnéülkült az egyesületi élet és több sikeres tapasztalateseréről számoltak be.

A kecskeméti csoport szervezésében a csemetekert-kezelők kétnapos tanulmányút keretében gépkocsival bejárták az erdőgazdaság jelentősebb csemetekertjeit és ott megvitatták, hogy mi módon tehetnék eredményesebbé a csemetetermelést. A résztvevők különösen elismeréssel nyilatkoztak a terézhalmi 17 ha-s csemetekertben nevelt erdősítési és fásítási anyagról.

A nyárjasi és a kiskunhalasi erdészetről az erdészeti szakelőadók részére rendeztek kétnapos tapasztalateserét, amely alkalommal főként a kiskunsági erdőgazdaság nyárfásítási lehetőségeit, továbbá az erdőtelepítési és erdőfelújítási problémákat vitatták meg.

A bugaci erdészet területén szervezett

helyszíni bemutatón az erdészettervezetők és az erdőgazdaság központi előadói vettek részt. Itt különösen *Horváth László* erdészettervező árkos fenyőerdősítésével és aljtrágyázásos erdeifenyő csemetenevelésével kapcsolatban fejlődött ki élénk vita. A résztvevők azt javasolták, hogy a jövőben ellenőrző területeket is be kell állítani, mert eredményes következtetéseket csak ezek alapján lehet levonni. Ugyancsak erdészettervezetők és az erdészeti előadók háromnapos közös gépkocsikörúton vettek részt a balotaszállási, jános-halmi, kiskunhalasi, harkakötönyi, duna-vecsei, kerekegyházi és nyárjasi erdészettervezetők területén. Itt ugyancsak erdőművelési és csemetetermelési kérdéseket vitattak meg, és megegyezéssel szemlélték a futóhomokos területen telepített 6–8 éves szép fenyőfiatalosokat, amelyek egyes erdészkerületekben 500 ha-t is elértek.